

nočníček

nepravidelný noční plátek Pepy Streichla

č. 5 / květen 2013

Úvodem. Ptal se mě kamarád, jak dlouho míním psát Nočníček. Dotaz vysvětloval odkazem na mé paměti a vzpomínky. Prý do kolika čísel Nočníčku se mé vzpomínky a paměti vlezou. No já to tedy nevím, ale přece jen zjišťuji stav své sklerózy. ☺ Pokaždé než začnu psát další Nočníček, musím si prolistovat dosavadní čísla, abych nepsal některý příběh opakovaně. Tož tak! Jinak radostně konstatuji a taky se chlubím,

že Nočníček dobyl další světadíl. Ozval se mi Jarda K. z Jihoafrické republiky. Před půl rokem začal pracovat v JAR v Johannesburgu a na jednom popracovním sezení s českými přáteli otevřel notebook a začal všem předčítat z Nočníčku. Bylo prý veselo a zájem o můj plátek projevíli tři jeho kamarádi a mě navíc přišla mailová prosba o zaslání Nočníčku od jeho dalších dvou přátel. Prý Nočníček je milá vzpomínka na domov. Moc milé maily... Dále: byl jsem s úsměvem upozorněn kolegou Mirkem F., že na něho zapomínám v cyklu Kolegové. Takže já, Pepa Streichl jako majitel Nočníčku, jsem nařídil šéfredaktorovi Pepovi Streichlovi, ať to napraví, a šéfredaktor nařídil řadovému redaktorovi Pepovi Streichlovi, aby to napsal. Takže Mirku, už v červnovém čísle (snad) JÓ!? Jinak se mějte hezky, láskyplně a KVĚTNOVĚ!

malá ostrava 12. 4. 2013

Festival Malá Ostrava, na který jsem vás pozval v minulém čísle, roste do velikosti i do krásy. Hned v úvodu to konstatoval pořadatel Milan Kaplan při pohledu na vyprodaný (a já podotýkám narvaný) ostravský klub Parník. Na fotce Martina Urbančíka jsou protagonisté letošní Malé Ostravy v čele s Milanem Kaplanem (sedící).

Na snímku chybí duo Kofe@Vlna, které mělo naspěch a před koncem odcestovalo. Mezi diváky se objevilo pár pamětníků bývalých Folkových kolotočů, na něž Malá Ostrava navazuje, a to nejen diváckých pamětníků, ale i bývalých protagonistů v čele s Jarkem Nohavicou a Mirkem Fojtíkem.

koncerty

**13. květen
2013**

Ostrava
TV club
19 h

**14. květen
2013**

Polsko
Sosnowiec
20 h

**15. květen
2013**

Polsko
Katowice
20 h

**22. květen
2013**

Polsko
Katowice
21 h
soukromá akce

**25. květen
2013**

Slovensko
Banská Bystrica
20 h
soukromá akce

**1.června
2013**

Ostrava
Důl Michal
vernisaž
Václava Müllera
17 h

kolegové

rené souček

S René Součkem jsme (nebo jsme byli) dvojnásobní kolegové. Oba dva hrajeme a navíc já jsem kdysi dělal na dráze deset měsíců posunovače a René se motá kolem dráhy a vlaků i v současné době. Tímto vlastně René přiznává, že písničkáření vede jen jako hobby, ale po návštěvě jeho koncertů si myslím, že by se jistě uživil jen jako písničkář, ale znáte to: doba je nejistá a písničkáři nejsou pod státní penzí. René pochází z Frýdku-Místku. Musím se ho poptat, na kterou část Fajneho Mjesta, jak zpívá, je víc hrdý. Znáť totiž pár lidí, kteří se tvrdě ohradili, když jsem řekl, že jsou z Frýdku-Místku, slovy: „Já jsem z Frýdku, VOLE!“ Ale to nebude asi Reného případ. Soudím tak podle jeho snad největšího hitu Best of Fajne Mjesto. Ale fajnych písni má daleko víc. Brnká na kytaru a ukulele. Já s radostí říkám, že je ukulelista! To slovíčko se mi prostě líbí. Jinak je René Souček dalším z těch dobráků, kterým záleží na setkávání s kolegy na bitevním poli, což dokazuje tím, že je spolupořadatelem festiválu Hukvaldský brnkot. Ten se koná tradičně na Hradě Hukvaldy. Letos na něm 8. června mimo Reného zahrají Beata Bocek, Lada Šimíčková s Ivošem Cicvářkem,

Acoustic Irish a hvězda Malé Ostravy Edo Kléna z Prešova, čímž se festival Hukvaldský brnkot stane mezinárodní akcí. Přiznávám, že teď v duchu matně lovím vzpomínky na setkání s Reném. Uvědomuji si, že se potkáváme v poslední době často, ale málo spolu prokecáme. Pokaždé je kolem Reného plno obdivujících krasavic a fanynek a fandů. Renda je prostě v kurzu! A když už se taková šance na pokecání naskytla, objevila se Reného žena Dana a rázem se nálada i hovor posunul do jiných

rovin – takových mejdanových! A já jsem přestával vnímat okolí. Byl jsem pořád jejím hostem a furt jsme si t'ukali. René má prostě veselou ženu! ☺

V poslední době se René na koncertech objevuje s rytmickým doprovodem, který obsluhuje na cajon nebo djembe Marek Hlosta. A měl bych jako částečný dramaturg Hudebního klubu Schönthal avizovat Součkův koncert v tomto klubu. Uskuteční se 17. května v 18 hodin a už dneska mám náznaky velké radosti nad jeho konáním hlavně z řad Reného fanynek.

Foto: archiv Reného Součka

václav fajfr

Seznámili jsme se celkem nedávno, je tomu snad necelý rok. Hned poté jsme absolvovali pár společných koncertů, kdy Vašek byl mým hostem, a později i pár koncertů, kdy já byl hostem jeho. Hraje na heligonku a kytaru. Kdysi měl sestavený koncertní program z pár svých věcí, které doplňoval hlavně písněmi Jarka Nohavici, prý má na to osobní svolení, ale i songy Pavla Dobeše. Ale v poslední době začal být enormně tvůrčí, a tak mám dojem, že by snad už utáhl svými písněmi celý koncertní program. Hraje všude, kde se dá, ale přesto většinu koncertů odehraje po ostravských barech a hospodách. Já Vaškovi

říkám benefiční typ, ale jen a pouze v duchu, protože si myslím, že má v sobě nějak více vyvinutý charitativní gen. Sám pořádá vánoční benefiční akci pro dětskou hematologii ostravské fakultní nemocnice. A když se někde něco nepříjemného šustne, tak hned vymýšlí charitativní koncerty. Foto: archiv Václava Fajfra

drobnosti

open mic schönthal

V minulém Nočníčku jsem nastínil, že bych akce typu Open Mic rád dělal v Hudebním klubu Schönthal. A pořád na to myslím a uvažuji o tom. Ale taková akce nezávisí jen na tom, jestli přijde divák či nikoli. Důležité je, zda o ni budou mít zájem v první řadě účinkující.

Představte si: přijdou diváci či posluchači, a nenajde se nikdo, kdo by jim hrál. Trapné, co? A tak si dovoluji požádat vás o názor. Chci oslovit hlavně muzikanty a písničkáře z okolí Ostravy. Měli byste zájem hrát na ostravském Open Mic? Napište mi prosím! Ď!

hrál se mnou „Ptaszyn“

Moje druhá profesionální kapela, agenturně vedená Krajským kulturním střediskem Ostrava, se jmenovala P. S. Band. Hrál v ní Richard Kroczek st., ale i Richard Kroczek ml. (Buty), Jarda Panáček (nyní u Třešňáka), basák Luboš Konečný a samozřejmě já. KKS nám zařídilo pražskou šňůru – asi čtyři koncerty. Na cestu jsme se vydali dost odvázně v automobilu značky ŽUK. Byl to malý nákladáček s plechovým krytím ložného prostoru. Tam jsme vrazili křesla, Richard starší a já jsme seděli v kabině a vyrazili jsme. Majitelem a řidičem auta byl známý ostravský saxofonista Vašek Volný. Odehráli jsme poslední koncert v Praze a hned v noci jsme chtěli vyrazit směr Ostrava. Ale Venca Volný společně s Richardem starším dostali nápad pozdravit své pražské jazzové přátele. A tak jsme zaparkovali kousek od Reduty. Ale neměli jsme peníze na vstupné, tehdy jsme hráli na faktury. To ale nepřekvapilo Vencu Volného. Byl připraven! Asi věděl předem, co chce, a tak vezl s sebou několik jazzových LP, které během dvaceti minut v Redutě prodal, a na vstupné i na pití najednou bylo. Opil jsem se už jen díky pocitu, že jsem v ONÉ JAZZOVÉ REDUTĚ. A s chlastem roste sebevědomí! Začal jsem přemlouvat na podiu hrající jazzmany, ať mi zahrají blues. Bez odezvy. A tak jsem poslal Richarda staršího, ať domluví, že teda to blues zahraju já jim. Domluveno – prý o pauze. Tak jsem se tam o pauze nahnul a vybaloval kytaru, přičemž z podia urychleně utíkali končící jazzmani. Nikdo si se mnou

nechtěl zahrát! Spustil jsem Gavirňa Blues a po první sloce jsem si všiml drobného saxofonisty, který ještě balil ságo a nestihl utéct. A tak jsem na něho zařval: „A JEĎ!“ Dlouze se na mě díval a potom pomalu vytáhl napůl sbalené ságo a spustil. Krása, nádhera! Po další sloce jsem znovu na něho kývl. Zase spustil svoji nádheru a já jsem si všiml, jak se zpátky na podium začínají pomalu trousit dřívě hrající jazzmani a začali se přidávat. Tu jednu píseň jsem hrál už dvacet minut, když se na podiu objevil i Tony Viktora. A potlesk a společné panáky a pak odjezd domů. Druhý den dopoledne jsem se doma probral z opice a se vzpomínkou na onu divokou noc si říkám: „Pane Bože, já jsem vů!“ Ale hned odpoledne v baru u Waldemara mi Richard starší říká: „Ty VOLE, víš kdo si s tebou zahrál? Celý band Tonyho Viktory a polský jazzový saxofonista JAN „PTASZYN“ WROBLEWSKI! Světová špička!“

faux pas I.

Potkal jsem svého vzdálenějšího souseda romského původu, když tlačil kočárek. Ledabytle mrknu dovnitř, a nevidím žádné dítě. Z kočárku čouhal jen nějaký kousek plechu, a tak povídám: „Se šrotem, se šrotem?“ Podíval se na mě divoce a já byl najednou nejistý. Až pak jsem si všiml, že dítě v kočárku bylo zabaleno do deky a čouhala mu jen nožička. Tak jsem raději zrychlil krok...

amor platonic streichlus

umím popsat jednou větou typ ženy která se mi moc a moc líbí:

XXX Lutz ta ta ta ta

faux pas II.

Vycházím z drogerie a dovnitř se snaží dostat dvě krásné dvacítky. Lomcuji dveřmi, na kterých je z vnitřní strany nápis „táhnout“. Logicky tedy musí být z druhé strany nápis „tlačit“. A tak s úsměvem podotýkám směrem k dívkám: „Děvčata, tlačit! Jen muži vtlačí a pak táhnou!“ Ale místo úsměvů jsem byl označen za zvrhlíka. Inu kolikrát řeknu něco dřív, než si to uvědomím. Na jazyku dřívě než v hlavě!

drobnosti

cesty k písním

Ženské jsem neopouštěl, opouštěly ony mě. Teda jednou jo, to jsem byl ten druhý za tím prvním a ten první chodil na rande s tou první a se mnou a s tou druhou, která mi vlastně zbyla, jak se tehdy v šestnácti letech na rande chodilo. Ta druhá mě sice chtěla, líbil jsem se jí, ale já jsem koukal po té první. Tak se stalo, že ta druhá mi nadbíhala, a já jsem se bránil. Po té první jsem té druhé vzkázal, že ta druhá se mi líbí, jen když se směje. Na dalších setkáních se ta druhá usmívala pořád a okatě, čímž to pohnojila a láska mezi námi byla fuč. Na ostatní mnou opuštěné si už nevzpomínám, takže vzniká dojem, že já své lásky neopouštím.

Jana Š. byla moje divoká láska. Bohužel byla vdaná, s dítětem a s manželem vojínem na povinné prezenční službě, jak se tomu tehdy říkalo. Ale po pár společně strávených dnech a nocích jsem ji chtěl navždy. Ona se ale k tomu nevyjadřovala, a tak jsem žil zamilován a v nejistotě. Po další divoké a krásné noci jsem hodně opilý láskou a mírně opilý rumem doma v kuchyni napsal a vymyslel dozvuky té noci. A byla z toho píseň Džínová nevěsta. Když jsem ji potom hrál poprvé na koncertě, tak jsem ji neodzpíval, ale provzlykal. Kolegové písničkáři to chápali. Jarek N. je svědkem této mé nešťastné lásky. Ale ta láska má i svůj krásný konec, dohru. Seděl jsem v Minibaru, když se ozvalo: „Je tady Pepa Streichl?“ Otočil jsem se a říkám: „Ano.“ Starší paní mě pozvala k baru, zeptala se, co piju, a objednala dvakrát deci rumu a colu. Víte, já jsem Janina maminka a chtěla jsem vám říct, že její manžel se vrací z vojny domů a mají spolu dítě. Prosím vás, abyste ten vztah ukončil... Mičky a zamyšleným pokyvováním hlavy jsem souhlasil. Pak jsme oba hodně pili a brečeli ve dvou, než se objevila Jana: „Mami, co tady děláš!“ A pak jsme pili a brečeli ve třech. Občas se potkáváme a mám dojem, že oba víme, že to bylo krásné.

Na jejich svatbě jsem nikdy nebyl, ale „**jak jsem mu záviděl...**“

džínová nevěsta

stál jsem vedle a hleděl na ně
přál jim štěstí a mačkal dlaně
topil se v citech, co neměly cenu
styděl se za ně a záviděl jemu
dlouhý jak čára v erárním kvádru
věneček v klopě namísto řádů
a přísně tajná hodnost a jméno
drobná a štíhlá teď bude jeho

barevná nevěsta, džínová, modrá
voněla smíchem, závist je hrozná
ukrytá v barvách, zelená khaki
jak jsem mu záviděl
chtěl jsem ji taky, džínovou nevěstu

trvalo chvíli, pak řekla "ano"
bylo mi teskno a v ústech plano
lítost jsem hledal v perlivé vodce
jsem v pravém rohu na svatební
fotce
večer když zaklepal na okenní rámy
lehl si vedle ní, zůstali sami
záclona protkaná v půlnoční černo
doteky a slůvka, co je to věrnost?

barevná nevěsta, džínová, modrá
voněla smíchem, závist je hrozná
ukrytá v barvách, zelená khaki
jak jsem mu záviděl
chtěl jsem ji taky, džínovou nevěstu

loučení v oparu nádražní hospody
pohledy do očí při rumu bez sody
a ruka ruku pevně svírá
budeme však veselí vždyť se
neumírá
snad je mu do breku, když si sedne
v kupé
loučení na nevím je tak trochu kruté
v erární posteli noc je vždycky
stejná
ale co ona, zůstane věrná?

barevná nevěsta, džínová, modrá
voněla smíchem, závist je hrozná
ukrytá v barvách, zelená khaki
jak jsem mu záviděl
chtěl jsem ji taky, džínovou nevěstu

Vyšlo na LP a CD Samota, samota (N. A. R. 1990), - CD Live For Friends (Blue Wave 2001), CD Koncert 1984 (EMI 2012)

jen tak

pivní balet

V hospodě se věnujeme
i baletnímu umění.

Kámošovi Mirkovi T.
dlužil Karel S. padesát
korun. Když Mirek viděl
oknem přicházet Karla
zařval

na celou hospodu:
„Pade del!“

souvislosti

Při cestování vlakem čtu
velmi často noviny
a magazíny a pak se
někdy bavím spojováním
názvů titulků nebo
televizních programů.

Z nedávné cesty mi
zůstalo zapsáno
v sešitku:

**Politické spektrum –
Sex ve městě**

a

**Ponorka – Vráceno
v restituci**

zetur 25

Podobný traktor jsem řídil
už ve svých čtrnácti
letech. Tímto obrázkem
ale dělám jen avízo
na červnový Nočníček,
ve kterém budu
vzpomínat na nákladní
auta, která jsem řídil jako
profesionál.

drobnosti

hrdý dědek

Musím se pochlubit! Na YouTube zadejte Lane Tech Sinfonietta Orchestra State 2013 a zjeví se vám školní orchestr z Chicaga a někde pod nebo za levou rukou dirigenta válí na violu naše vnučka Deniska. Do Chicaga přijela někdy před pěti lety a neuměla hrát na žádný hudební nástroj. A teď válí nejen na violu, ale i na kytaru. Díky tomuto videu se ze mě stal HRDÝ DĚDEK. A na staré roky jsem se rozhodl naučit se hrát na piano. ☺

šaty dělají člověka

V TV povídali, že cena zlata klesá. A v té chvíli jsem si vzpomněl na historku, která se udála asi v roce 1994. Ale o zlatě je jenom okrajově. Bylo pár dní před Vánoce, po ostravských ulicích spěchali za nákupy vánočních dárků velkým mrazem zaskočení obyvatelé Ostravy. Motal jsem se mezi mimi a nahlížel do výkladních skříní a čekal, co mě napadne, abych ženě koupil taky něco pod stromeček. Na Kuřím rynku mě to napadlo právě před výkladní skříní zlatnictví. V desetibarevné pletené čepici, v odřených džínách, bez rukavic, ale ve velmi starém a ošuntělém nádražáckým tříčtvrtáku jsem vešel dovnitř. Postavil jsem se do fronty, abych se dostal k prosklenému pultu a tam si v klidu mohl prohlížet nabízené zboží. Uvažoval jsem o nějakém stříbrném řetízku. Na ceně zase tak moc nezáleželo, penízků bylo dost. Čepice naražená tak zimomřivě, že mi

lemovala obočí, a zvednutý límeček onoho ošuntělého kabátu ze mě dělaly v místnosti narvané zlatem a stříbrem podivné individuum. Pořád jsem se rozhodoval, který řetízek a jaký přívěsek koupit, a najednou jsem stál proti prodavačce, která si mě prohlédla, moji nerozhodnost si vyložila po svém a otočila se směrem k paní, co stála za mnou, se slovy: „Přejete si?“ Paní zareagovala čestně a odpovídá: „Ten pán je přede mnou!“ A milá paní prodavačka na to zareagovala slovy: „Ale pán se přišel jenom ohřát!“ A s pochopením pro věc se pousmála. Jen chvíli jsem se cítil uražen, než mi došlo, že jsem oblečen jako bezdomovec, který opravdu mezi zlatem a stříbrem působí nepatřičně. Paní prodavačka už neslyšela moji tichou obranu slovy: „Ale já mám peníze!“ A dále se věnovala oné zákaznici. Inu šaty dělají člověka!

metrem na slezskou

Říkávalo se a občas pořád říkává, když se potkají dva důchodci na procházce: „Na procházku?“ – „Jó, jó, pomaličku na Slezskou!“ A Slezskou je myšleno ostravské krematorium. Před mnoha a mnoha lety, snad před třiceti, mi povídal známý ostravský fotograf Honza H., který svého času působil ve funkci fotograf ostravského krematoria, jednu historku, které prý byl sám přítomen. Tehdy se v tomto krematoriu sešla pracovní parta zřízenců, kteří si moc rádi dávali svoji denní porci rumu na posílení psychické imunity při těchto smutných pohřebních chvílích. Sám Honza H. v té době potřeboval pravidelnou ranní dávku proti třesu v rukách. Jednoho dne

jeden ze zřízenců slavil své narozeniny a všichni byli nadmíru veselí a už od rána to vypadalo na velmi těžkou imunitní obranu. Chlastu bylo hojně. A někdy v pozdním odpolední po přípravě posledního pohřebního obřadu přišel na oslavence děsný smutek a nenapadlo ho nic lepšího, než se o tento smutek podělit s účastníky posledního rozloučení a uprostřed obřadu vešel do obřadní síně a unaveným, opilý a smutným hlasem zařval právě v momentě, kdy rakev pomalu mizela do zákulisí: „UKONČETE NÁSTUP A VÝSTUP, DVEŘE SE ZAVÍRAJÍ!“ Následujícího dne bylo ostravské krematorium osazeno novými pracovníky i fotografem...

HUDEBNÍ KLUB SCHÖNTHAL

program

17. května
2013

René Souček

18 h

1. června
2013

10 let nového
Schönthalu

14 – 22 h

Welcome Drink
Václav Fajfr
Mendoš
Pepa Streichl
Sova & Slamák

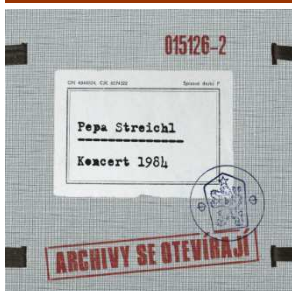
21. června
2013

Justin Lavash
(UK)

20 h
100,- Kč

reklama a obchod

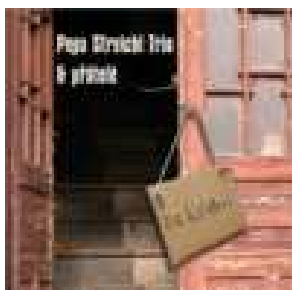
CD Koncert 1984, Pepa Streichl, EMI CZ a.s.

1) Dvacet pět 2) K svátku 3) Jak je ti 4) Zprávy 5) Svět v zrnku prachu 6) Minutu před půlnoci 7) Vojáci lásky 8) Gavirňa Blues 9) Beze jména 10) Polovina 11) Cici Blues 12) Nakreslím si 13) Bouraný dům 14) Džínová nevěsta. - Hraje Pepa Streichl – zpěv, kytara, harp
Záznam koncertu z roku 1984 v Orlové, restaurace Zátíší.
Cena 260,- Kč + poštovné

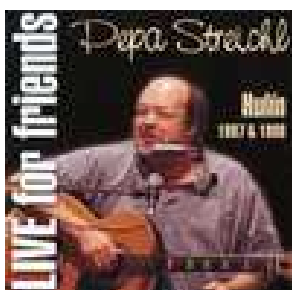
CD Blues Bazaar, Maestro Richard Kroczek st., Pepa Streichl & Truc Blues

1) Bílé blues 2) Alpaka boogie 3) Blues pro nás dva 4) Blues in G 5) Den kdy jsem tě ztratil 6) Alberta 7) Ostravice 8) Blues bazaar 9) Júlíe, to ti chci říct 10) Tlusté blues 11) Chlap „prdelka“ 12) St. James Infirmary 13) Blues pro vrchního **Bonus: Julia videoklip**
Cena 150,- Kč + poštovné

CD Za dveřmi, Pepa Streichl Trio & přátelé, Stylton 2007

1) Za dveřmi je žena 2) Dřina 3) Blues pro nás dva 4) Padesát dva týdnů 5) Bílé blues 6) Den kdy jsem tě ztratil 7) Ostravice 8) Včera 9) Tlusté blues 10) Oheň 11) Ostrava je černá ženská 12) Bicycle 13) Júlíe, to chtěl jsem říct 14) Ještě se mi nechce 15) Na poslední cestu 16) Slova pro tebe 17) Džbánky
Cena 200,- Kč + poštovné

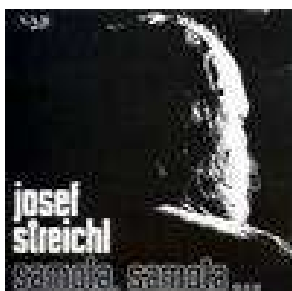
CD Live For Friends, Hulín 1987 & 1988, Blue Wave 2000

1) Moravské pole 2) Vojáci lásky 3) Zatáhni rolety 4) Co tě dnes učili ve škole 5) Chtěl jsem být zpěvákem 6) Až jednou dohraju 7) Hajcman blues 8) Vánoce 9) Koně se střílejí 10) Hrajem si, hrajem 11) Samota, samota 12) Mejdan s mistry 13) Džínová nevěsta 14) Gavirňa blues 15) Nakreslím si
Cena 150,- Kč + poštovné

CD Pepa Streichl & Truc Blues, FT Records 1995

1) Tip Day 2) Mezi sny 3) Řeči 4) Času je málo 5) Cici blues 6) Tulácké blues 7) Love, láska 8) Došla vodka, došla cola 9) Domácí blues / Blues o tchýni 10) Waldemar 11) Zatáhni rolety 12) Rocasso 13) Blues o chlapech, kytkách a tak ...
Cena 150,- Kč + poštovné

CD Samota, samota ..., N.A.R. 1991

Pepa Streichl, ASPM (Spálený, Kalandra, Havlíček) a Richard Kroczek st. - 1) Samota, samota ... 2) Vojáci lásky 3) K svátku 4) Koně se střílejí ... 5) Džínová nevěsta 6) Moravské pole 7) Na nebi vyšla hvězda 8) Kamila 9) Vždycky když se stmívá 10) Jak je ti 11) Cyril 12) Na nebi vyšla hvězda 13) Miláčku, s tebou je mi tak akorát
Cena 150,- Kč + poštovné